

антикризовий характер, здійснюються з метою узгодження загальної діяльності підприємства у процесі подолання кризи. Процес антикризового управління являє собою сукупність чітко визначених послідовних цілеспрямованих антикризових дій суб'єкта управління з метою виведення його з кризового стану.

Використана література

1. Гриньов А.В., Ястремська О.М. Якість формування фінансової стратегії підприємства / А.В. Гриньов, О.М. Ястремська // Фінанси України. — 2014. — № 10. — С. 121—128.
2. Нізалов Д. В. Антикризове управління: ви-бір методів / Д. В. Нізалов // Нац. університет „Києво-Могилянська академія”. Наукові записки. Том 9. Економічні науки, 2015. – С. 56–58
3. http://www.investplan.com.ua/pdf/18_2016/11.pdf

Жук В.А., Пенкін Ю.М.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

Впровадження телефармації як складової реформи охорони здоров'я

Кабінет Міністрів України на початку 2017 р. розглянув пакет документів, на підставі яких була розпочата в Україні масштабна реформа охорони здоров'я. Для сучасної галузі охорони здоров'я характерними є сукупність заходів політичного, наукового, правового, економічно-соціального, медичного характеру, що спрямовані на надання допомоги кожній людині. Реформа передбачає і збільшення доступності ліків для пацієнтів. Тому основними нагальними завданням державної політики в сфері обігу лікарських засобів стає: формування системи раціонального призначення та використання лікарських засобів; підвищення інформованості фахівців і населення в питаннях забезпечення лікарськими засобами та оптимізація

процесу їх обігу. Важливою умовою ефективної реалізації цих завдань є забезпечення загальної доступності до фармацевтичної інформації.

Розвиток інформаційних і комунікаційних технологій в останні роки привів до зміни форм джерел отримання фармацевтичної інформації та створенню нових інструментів її доставки до споживачів та фахівців. Одним з них є технологія “телефармації”, що, в початковому сенсі, визначала надання віддаленої фармацевтичної опіки [1] за допомогою теле- та відеоконференцій тим клієнтам, які в силу певних причин не можуть особисто отримати необхідну консультацію у фахівця. Сьогодні під цим терміном найчастіше розуміють не тільки віддалені консультації з питань застосування лікарських засобів, а більш ширші можливості, наприклад, замовлення та доставка потрібних ліків дистанційно.

Ця технологія показала свою ефективність для забезпечення медичної та фармацевтичної допомоги мешканцям віддалених сільських місцевостей, а також особам, що опинилися в зонах стихійного лиха, або локальних конфліктів. Реалії, які визначаються сьогодні в Україні, вказують на необхідність впровадження можливостей телефармації в систему охорони здоров'я.

Характеризуючи телефармацію в даний час, фахівці виділяють три різних типи дистанційних сервісів. Зокрема, за класифікацією Спільної комісії з акредитації закладів охорони здоров'я (Joint Commission on Accreditation of Healthcare Organizations, JCAHO) в США заклади фармації можуть працювати в наступних режимах:

1. стаціонарному, відносно фармацевта, що знаходиться в аптеці і обробляє віддалені замовлення споживачів (приймає, перевіряє, реєструє і т. д.);
2. дистанційному, коли послугу надає заклад, який ліцензований як онлайн-сервіс і організаційно відокремлений від аптечних мереж;
3. відповідальному, коли фармацевт віддалено стежить за приготуванням темпоральних препаратів в умовах лікарняного стаціонару.

Зазначимо, що функція дистанційної фармацевтичної опіки притаманна двом першим типам телефармаційної технології.

Аналіз можливих форм впровадження телефармації в практику українських аптечних закладів показав, що найбільш перспективним треба визначити другий «дистанційний тип» цієї технології. Для його поширення практика потребує додаткової розробки на державному рівні нормативно-правової, методичної та програмно-технічної складових, які повинні бути гармонізовані з сучасними вимогами GPP. В доповіді представлено розроблений авторами перелік ліцензійних вимог до програмно-технічного забезпечення онлайн-сервісів аптечних закладів за умови їх функціонування в загальній Internet – мережі.

1. Angaran D.M. Telemedicine and telepharmacy: current status and future implications// Am J Health-Syst Pharm. 1999; 56:1405-26.

Сохацька Г.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

Забезпечення професійної компетентності фахівців шляхом впровадження освітніх інновацій

ansinf2014@gmail.com

Глобальні зміни, які можна вважати ознаками четвертої промислової революції, за оцінками Всесвітнього економічного форуму [1], висувають абсолютно нові виклики як перед роботодавцями, так і перед освітніми закладами, які поповнюють ринок праці новими кадрами. Досліджуючи прогнози щодо розвитку ринку праці у зв'язку з очікуваними перетвореннями [1-4], можна виділити основні тенденції, які характеризують вимоги до майбутніх працівників.

Головною умовою компетентності персоналу стає постійне навчання,